

Αυγουσιάτικοι εφιάλτες και τυχοδιωκτισμοί

Διαχρονικά ο μήνας Αύγουστος είναι γοητευτικά παράξενος με τις νύχτες του, με τα σκοτεινά και αλλιώτικα σχέδια, τα μηνύματα που στέλλει και που πίσω του αφήνει πικρές μνήμες και ξεγελά τα άπιαστα όνειρα που καταστρέφουν λαούς, χώρες και τις γενετικές ρίζες των ανθρώπων.

Η πορεία του Αυγουσιάτικου μήνα τα τελευταία 71 χρόνια έγινε εφιάλτης για πολλούς ανθρώπους και λαούς ένεκα μιας σειράς γεγονότων που συνέβησαν ανά το παγκόσμιο και σε εμάς τον Ελληνισμό.

Η εξέλιξη αυτών των γεγονότων δεν επέτρεψε σε κανένα να παρεμβεί και ούτε συγκίνησε κανένα να καταγράψει και να ανιχνεύσει τις μνήμες και τα βιώματα των προσώπων εκείνης της εποχής όπως σημειώνει ο ιστορικός Έρικ Χομπσμπάουμ καθώς και τη συμπεριφορά που τη νιώθουμε και σήμερα με τον ίδιο αυταρχικό τρόπο και την έλλειψη κατανόησης με τους πρόσφυγες που προέρχονται από τα σημερινά μέτωπα των συγκρούσεων που δεν φταίνε σε τίποτα αλλά είναι ανεπιθύμητοι σ' εμάς επειδή τους φοβούμαστε, τους μισούμε και απειλούν τις δουλειές μας. Με αυτό το πνεύμα και σλόγκαν είναι το μαύρο πρόβατο για τους ακραίους που εκπροσωπούν το φασισμό και ρατσισμό σε Ευρώπη και αλλού και απειλεί τη δημοκρατία παντού όπως και τότε με τις αναρίθμητες αναρριχήσεις και μανδύες που φόρεσαν κάποιιοι όπως και τώρα για να σώσουν την καθαρότητα της φυλής και του έθνους.

Τα γεγονότα του Αυγουσιάτικου εφιάλτη και τυχοδιωκτισμού έχουν ως εξής:

Στις αρχές Αυγούστου του 1934 με τον θάνατο του προέδρου Πάουλ Φον Χίντενμπουργκ, η κυβέρνηση του καγκελάρου Αδόλφου Χίτλερ που προήλθε από τις εκλογές, τροποποίησε το Γερμανικό Σύνταγμα και η εξουσία περιήλθε στα χέρια του αφού οικειοποιήθηκε τον τίτλο του Φύρερ όπου επέβαλε τις αλαζονικές αρχές και οράματα του για την Αρειανή Φυλή δια του εθνικοσοσιαλισμού και της ανάπτυξης νέων αγορών για τα γερμανικά προϊόντα με τα γνωστά πια καταγραμμένα γεγονότα και αριθμούς θυμάτων στα μέτωπα πολέμου, στους θαλάμους αερίων και κρεματόριων και διά των αγνώστων τότε εξοντωτικών εκκαθαρίσεων που επέβαλε το χιτλερικό σύστημα και οι ομοϊδεάτες του στους αντίπαλους τους.

Άλλη τραγική φιγούρα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου ήταν ο ατομικός βομβαρδισμός που ήταν το νέο όπλο για τον τότε πόλεμο και για την ανθρωπότητα που προωθήθηκε και ρίφθηκε από τους Αμερικάνους κατά των πόλεων Χιροσίμα και Ναγκασάκι τις πρώτες μέρες του Αυγούστου του 1945 επειδή η Ιαπωνία συμμετείχε στον πόλεμο του Ειρηνικού.

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των τότε Αμερικάνων ναυάρχων Κινγκ, Χάλσι, Ράντφορντ και Νίμιτς, ο πόλεμος τελείωσε με εντυπωσιακό τρόπο παρά το γεγονός σύμφωνα με τον ερευνητή Τζον Λαφόρτζ των αρχείων του τότε πολέμου «ο βομβαρδισμός δεν ήταν απαραίτητος να γίνει για τι η Ιαπωνία ήταν έτοιμη να συνθηκολογήσει.

Η ρήξη των ατομικών βομβών τότε έφερε στην αμερικανική πολεμική βιομηχανία 6 ½ δις κέρδος ενώ σήμερα η κατασκευή πυρηνικών κεφαλών τα τελευταία 15 χρόνια έφερε κέρδος 64 δις.

Το αναφερόμενο κύπημα έγινε κατόπιν εντολής του Αμερικανού προέδρου Τρούμαν που ήθελε να ικανοποιήσει τον εγωισμό του και να δείξει στους αντιπάλους του ότι δεν είναι ο πλανόδιος επαρχιώτης εμποράκος όπως υποστηρίζει ο τότε υπουργός εξωτερικών της χώρας και ότι η ρίψη αυτών των βομβών ήταν ένα έντονο και καλοζυγισμένο μήνυμα προς την τότε Σ. Ένωση από πλευράς Αμερικάνων.

Βέβαια το απότομο και κοινωνικό ξύπνημα της αδράνειας και εφησυχασμού μας βρήκε κι εμάς σαν Ελληνισμό της Ελλάδας και της Κύπρου σε διαφορετικές χρονικές περιόδους όπου ζήσαμε τη δυσάρεστη και τρομακτική πραγματικότητα και επανάληψη της ιστορίας.

Τα πισωγυρίσματα στην ιστορία του ελληνισμού έχουν σαν κορωνίδα τη διχόνοια, τις πολιτικές αντιπαραθέσεις, την αντιπαλότητα των πολιτικών και οικονομικών ελίτ για την εξουσία, τις παραξιακές αντιπαραθέσεις και συγκρούσεις, τις πολιτικές δολοφονίες όπου τα τελευταία 71 χρόνια τις συναντούμε ξανά με το φάγωμα βενιζελικών-αντιβενιζελικών όπου χάσαμε τη Μικρά Ασία και τις ρίζες του ελληνισμού σ' αυτή την περιοχή για τι δεν μπορέσαμε και ούτε θελήσαμε να ξαναδιαβάσουμε την ιστορία μας λόγω των μεγάλων φιλοδοξιών και στόχων που θέσαμε και λόγω παρακινήσεων ξένων δυνάμεων και συμφερόντων.

Η 4^η Αυγούστου 1936 είναι ένα άλλο θλιβερό γεγονός για την ιστορία του ελληνισμού όπου ο πρωθυπουργός Ιωάννης Μεταξάς με τη στήριξη και παρότρυνση του Βασιλιά Γεωργίου Β' καταλαμβάνει την εξουσία με πραξικόπημα και κηρύττει την Ελλάδα από πλουραλιστική χώρα σε αντικομμουνιστική και αντικοινοβουλευτική που αυτή η διαμάχη συνοδεύει τους Έλληνες στο μέτωπο του '40 και στον εμφύλιο εκείνης της περιόδου και στα κατοπινά στάδια της πολιτικής, επαγγελματικής και κοινωνικής ζωής της χώρας.

Παρόλο τις αναφερόμενες τραγωδίες, ο ελληνισμός συνεχίζει ακάθεκτος την πορεία του διχασμού και τη συναντάμε στην αποστασία του 1961 που αντί για ενότητα, για ανασυγκρότηση της Ελλάδας από τις πληγές των συγκρούσεων, οδηγείται ξανά σε ένα νέο διχασμό που καταλήγει στην υφαρπαγή της εξουσίας και λαβωμένης δημοκρατίας από τους Συνταγματάρχες που καταλαμβάνουν την εξουσία δια των όπλων την 21^η Απριλίου 1967 και οδηγούν Ελλάδα και Κύπρο σε νέες περιπέτειες που κορυφώνονται με το πραξικόπημα της 15^{ης} του Ιούλη και με την τουρκική εισβολή της 20^{ης} του Ιούλη 1974 στην Κύπρο.

Η μεν Κύπρος βρίσκεται υπό ημικατοχή και με πλήρη αλλοίωση του εδαφικού και πληθυσμιακού χαρακτήρα της κατεχόμενης γης, ενώ η Ελλάδα παρά τη μεταπήδηση της στη δημοκρατία βρίσκεται ξανά πιασμένα δεμένη όπως και η Κύπρος λόγω κλοπής και κακοδιαχείρισης της οικονομίας και εθνικού πλούτου τους από μια σειρά λογής-λογής απατεώνες του λευκού κολάρου.

Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι πολιτικές δυνάμεις και λαός πετούν την καυτή πατάτα ο ένας στον άλλον και κανένας δε θέλει να ξυπνήσει ο λαός από τον ευχάριστο ύπνο του επειδή πολιτικές και οικονομικές δυνάμεις σε αμφότερες τις χώρες και όπου αλλού ανά τον κόσμο θεωρούν την εξουσία ως αυτοσκοπό και το ξύπνημα του λαού ως δυσάρεστο γεγονός για αυτές.

Είναι καιρός να αντιληφθούν όλοι ότι οι παθογένειες του παρελθόντος οδηγούν σε οπισθοδρόμηση και απαξίωση της πατρίδας και δημοκρατίας.

Γι' αυτό μέσα από τις εμπειρίες που αποκτήθηκαν τα τελευταία 70 χρόνια δεν πρέπει οι λαοί να ξεχνούμε την ιστορία τους και να τη διατρέχουμε επιπόλαια και ούτε να αντιγράφουν πιστά το παρελθόν χωρίς να γίνεται ανάγνωση και κατανόηση του πυρήνα μιας σειράς γεγονότων που οδηγούν στη διαμόρφωση ιστορικών νόμων.

Όπου επιχειρήθηκε ανατροπή δια του τυχοδιωκτισμού, παραπλανήσεων και αυταπατών λαοί και χώρες είναι καταδικασμένες να ξαναζήσουν την επανεμφάνιση των τραγικών στιγμών της ιστορίας τους σύμφωνα με τον Τζωρτζ Σανταγιανα.

Τέλος το μόνο παρήγορο από τους εφιάλτες και τυχοδιωκτισμούς του Αυγούστου είναι η υπογραφή πολιτικής συμφωνίας και ειρήνης μεταξύ των αντιμαχόμενων πλευρών της Βολιβίας με τις χιλιάδες

των νεκρών που κράτησε άνω των 50 χρόνων και της παράδοσης των όπλων και την επιστροφή των οπλοφορούντων στις νόμιμες δυνάμεις της κοινωνίας.

Το ερώτημα που τίθεται μετά από αυτό το απρόσμενο και χαρμόσυνο γεγονός είναι εμείς σαν Κύπριοι θα καταφέρουμε να επανενώσουμε την πατρίδα μας και να πορευθούμε σε ειρηνική ανασυγκρότηση της χώρας μας?

Χαράλαμπος Μερακλής
22423856 – 99668553
24-27/8/2016